

MYRÅSKYRKAN

December 2020 – Februari 2021

• MED ÖNSKAN OM •
*en
Välsignad
Jul*

Skogslindgatan 23
507 33 Brämhult
www.Myraskyrkan.se
www.Ekumeniakyrkan.se

Församlingens

Bankgiro 146-9196
Swish-nummer 123 354 79 32

ekumenias

Plusgiro 26 45 06 - 7

Pastor (föräldraledig)

Johanna Lindar (föräldraledig)
0723-301507
johanna@myraskyrkan.se
Ledig måndagar

**Ordförande och
ansvarig utgivare**

Urban Petrén
0705-219405
urban@abacus.cc

**Vice församlings-
föreståndare**

Stig Arvidsson
0705-241943
stig241943@telia.com

Kassör

Lena Finlöf
0704-602633
lena.finlof@gmail.com

Tillsammans kan vi forma
vårt församlingsblad.
Därför tar jag gärna mot
bidrag i olika former.
Text och bild skickar du till
gbg.gustavsson@gmail.com

**Sista manusdag för nästa
blad är onsdagen den
17 februari**

Från och med oktober 2019
ges församlingsbladet ut som
en periodisk skrift och om-
fattas därmed av utgivnings-
bevis och ansvarig utgivare.

**Församlingsblad
Årgång 45**

Julnatten

När himlen landade här på jorden
då höll änglarna andan av spänning.
Vem får gå dit ned
med budet att Han är född?
Han vars närvaro hade uppfyllt
himlen med sin härlighet.
Han är inte där.
Han är ett nyfött barn
bland de olyckliga på jorden.

Vem får komma med budet att
Frälsning
Försoning
Förlåtelse
finns i det lilla barnet?

Änglafursten, som valdes till det
höga uppdraget,
tröstar de förskrämda hedarna
och börjar sitt gudainspirerande
högtidstal.
Hinner berätta om tecknet
och den stora glädjen.

Men då!!!
Änglarna kan inte vänta!
Himlen rämnar!
Härskaran kommer!
Alla vill sjunga Guds lov
där Han är.

Ära vare Gud!
Begriper du människa
att det största som kan ske
har skett
Gud är din
och du är Hans!

*Beda Wallström
ur boken "Har du tid?"
utgiven på Normans förlag*

I vårt avlånga sekulariserade land verkar ändå finnas en enhetlig dyrkan kvar. En tillbedjan som inte slutar, som varje sann svensk förväntas delta i. Att inte delta ses med oblida ögon och den som dristar sig att ifrågasätta anses direkt galen.

Jag talar förstås om sommar och sol: ”Vi tror, vi tror på sommaren” och så här års ”. på sol igen!” Vi som nation och folk älskar de soltimmar sommaren ger oss och talar lyriskt om dem resten av året – när vi inte klagat på deras frånvaro, vill det sägas. Kanske tar allt som oftast det senare över; under ett år finns nog de som lägger mer tid på att klaga på kylan än på att njuta av värmen. Det är så man kan undra varför vi alls bor kvar här i den kalla, mörka nord?!

Själv är jag någon sorts agnostiker i relation till denna vår nya statsreligion. Jag är uttalat skeptisk till sommarens ”fördelar”; tycker att allt över 22 grader är onödigt varmt och att solen mest ställer till det för min rödblonda hy. Och då ska vi inte ens gå in på sommarens åtföljande arméer av småkryp, som surrar, sticker, bits, kittlar och stör. Har ni inte märkt hur underbart flug- och myggfritt det antligen blivit, nu när senhösten tagit oss i sin famn? Hur svalt och skönt det blivit? Hur lätt det är att andas? Hur långt man ser när träden avlövas?

Men visst. Jag förstår – i teorin – denna fixering vid ljus och värme. Det är klart att när merparten av året är lite mer gråkallt och avskalat så njuter vi nordbor lite extra av den värme vi får. Det är bara det att jag inte är stöpt i den formen.

Jag tål värme för dåligt och kyla för bra – så eftersom jag ändå inte just fryser på vintern så väcks aldrig den där desperata sommarlängtan hos mig.

Jag får ofta höra att jag är negativ när jag klagat om sommaren – men tycker nog inte att det är helt rättvist. Jo, klagat gör jag – men bara när det är varmt, och alla andra klagat ju när det är kallt – så vem klagat oftast, egentligen, i vårt avlånga kalla land? Och inte blir det väl varmare av att man klagat?

När det nu är som det är på de breddgrader vi bor så kan jag ju tycka att vi borde ha lärt oss att famna mörker och kyla lite mer. Lärt oss att se det goda med det som ju ändå är merparten av året där vi befinner oss. Och jag tänker att lite likadant är det med livet i stort. Merparten av det är ju, om än inte mörker och kyla, så åtminstone lite grådassigt vardagligt, sådär. Det lunkar på, fungerar OK, få av oss går runt och är extatiskt lyckliga precis hela tiden och ingen har bara sol och värme på sin livsstig.

Ändå talar vi mest om höjdpunkterna, solglimtarna, värmeböljorna – och jämför vardagen med dem. Vi lägger en hel del tid på att sucka över det som inte är perfekt fastän än det mesta är helt OK. Och så blir vardagen gråare än vad den är. Jag tänker att vi kanske skulle lära oss att famna vardagen lite mer. Inse att de mörkare dagarna har värde, att vardagslunk inte är så illa, att det är OK att va ”bara” OK. Att det kanske är lite skönt också? Lite lättare att andas när luften är klar – och lite lättare att se även små ljuspunkter, som helt bländas bort i det skarpa solljuset.

Kanske är det därför vi firar ljusets ankomst när det är som mörkast? I den mörka vinternatten ser vi tydligare ljuset från krubban och stjärnans ledande ljus. När träden är avlödade, livet lite lugnare – då ser vi vad som är viktigt och Gud kommer nära, mitt i kyla och mörker. Mitt i livet, så som det är, kommer LIVET till oss!

God Jul & Gott Nytt År!

Christian Kastö

Tänd på mission – Boråsmötet 2020

Vartannat år håller Ekumeniaförsamlingarna i Borås ett missionsmöte – Tänd på mission. I år blev det en annorlunda inramning på grund av coronapandemin. Liksom tidigare år så har det varit ett samarbete mellan Immanuelskyrkan, Bodakyrkan och Myråskyrkan och i år fick vi glädjen att välkomna även Ekumeniakyrkan i Fristad som arrangör.

Missionsmötet ägde rum i Bodakyrkan denna gång. Moderatorer var Lars-Gunnar Comén och Marja Järvinen. Det var med spänd förväntan jag gick till konferensen. Hur skulle det fungera när mötet endast var digitalt? Som jag ser det fungerade det alldeles utmärkt utifrån de rådande omständigheterna. Vi har fått många positiva omdömen. Ni som inte har sett och hört något från mötet kan fortfarande gå in på ”Boråsmötet 2020 – YouTube”.

Konferensen startade med att de ansvariga kyrkornas pastorer och ett lovsångsteam från Bodakyrkan inledde med en andakt. Anne Grudeborn, pastor i Immanuelskyrkan pratade om att apostlarna verkligen blev tända på mission. Den helige Ande faller över dem och missionsuppdraget är ett faktum. **Samma Ande verkar även idag.** Vi har olika uppdrag men vi är alla del av uppdraget mission. Mission är kyrkans väsen. Vi är en del av mission när vi är en del av en församling. Är vi del av en kyrka är vi också del av en mission. Uppdraget gäller oss alla. Vi måste släppa fram de gåvor som finns hos var och en. Den fråga som ställdes var ”Kan vi bli tända på mission, inte bara av mission”. I Apostlagärningarna 4:20 kan vi läsa vad Petrus och Johannes säger: ”Vi för vår del kan inte tåga med vad vi har sett och hört? Det är också vårt sändningsord.

Den första föreläsaren var Christer Daelander.

Christer har arbetat som missionär, bland annat i Zaire. Han har också haft en plats i FN:s råd för mänskliga rättigheter för Baptisternas

Världsallians. Under sin tid som missionär i Afrika fick han se mycket av hur trollkarlar hade seanser och hövdingar som var rosenrasande när de fick konkurrens. Det handlade om andliga krafter och en annan världsbild. Christer fick berätta om hur det går att be till Gud istället. Det handlade om själavård men också om arbete med både det sekulära och det andliga. Människorna levde inte i frihet. Ett problem som föreligger idag är när flickor luras att åka till Sverige för prostitution.

Ekumeniakyrkan samverkar för mänskliga rättigheter. Årligen är det människorättskonferenser. Christer nämner att de hädelselagar som finns i Pakistan är svåra att få bort. De som jobbar för det dödas. I många länder i Asien är det stort förtryck av kristna.

Några deltagare från resan till Ecuador ”Till jordens yttersta gräns” medverkade.

Vår missionär i Ecuador, Gunilla Eliasson var med på en del av resan. Gunilla har varit en av de personer som driver projektet ”Alas de Libertad”, Vingar till frihet. Det är många i Ecuador som lever i våldsutsatta relationer och de försöker stötta dem till att ta nya steg. Våld är ett gigantiskt problem i landet. Även inom kyrkorna. Volontärer har utbildats för att förebygga sexuella övergrepp. Sexualitet är tabu att tala om i Ecuador. Arbetsgruppen arbetar både förebyggande och att ge utsatta kvinnor hjälp.

Pehr och Ingegerd Ågårdh

Pehr och Ingegerd Ågårdh har tidigare arbetet som volontärer på ett barnhem i Ecuador. Pehr tog upp frågan ”vad är Guds plan”. Visst praktiskt (sanitärt arbete) arbete på barnhemmet ville ingen utföra, så Pehr fick vara den som åtog sig detta och visa på att inget arbete är ovärdigt. Pehr och Ingegerd delade också med sig av upplevelserna från resan vi gjorde tillsammans. Mötena med människorna var starka. De vittnar och sprider sin tro. ***Pehr menar också att vi inte behöver veta Guds plan, utan följa vårt hjärta. Svaren kan vi få senare.***

Karin Åkesson, missionsinspiratör inom Equmiakyrkan tog upp frågan ”Vad är mission?”. Det är något som gäller varje kristen, varje församling och varje generation. Gud går före och vi har fått en uppgift. Vi behöver hitta en väg till inspiration och engagemang. Vi måste berätta!

Förkunna frihet för hela världen är inget vi kan göra bara några månader per år. Det behöver komma in i varje gudstjänst. Missionsbönen behöver vara levande och

influera hela församlingslivet. Vad är församlingens DNA? Vårt uppdrag? Hur utmanar vi barn och ungdomar? Mission kanske behöver tas upp på åtminstone vartannat styrelsemöte, säger Karin. Mission ska upp i alla led i församlingen. Hur inspirerar vi de yngre i församlingens internationella arbete? Vi behöver inspirera till mission varje termin i barn och ungdomsarbetet. Det handlar om kyrkans identitet. Är vi en kyrka om vi inte engagerar oss?

”Kyrkan finns till genom mission, precis som elden genom att brinna.” /Emil Brunner/

Sverige är världens mest sekulariserade och individualiserade land! Vi är så sekulariserade att det även har påverkat kyrkan. Hur uppmanar och utrustar vi oss eftersom vi är så mycket individualister? Ingen är dock för liten att vara med i Guds vision. Guds helige Ande kan göra verket i en människas hjärta. Vi får be att Gud får röra vid oss, var och en, och att Gud får röra vid sin kyrka.

Den fråga som Karin ställer till oss: Hur ser missionstanken ut i vår egen kyrka? Saknas den drivkraft som tidigare generationer hade? Kan vi tända oss en gång till – genom att bli ”tänd på mission”.

Karin undrar. Saknar vi den kärlek till Jesus, som människor tidigare har inspirerats av, i vårt missionsarbete? Är det så ”enkelt” att det bara är mötet med Jesus som behövs?

Fortsättning följer i nästa församlingsblad.

Gull-Britt Byhlin

Här kommer en liten hälsning från oss i missionskommittén.

Under året som gått har vi genom olika evenemang samlat in pengar till Equmeniakyrkans internationella arbete och till olika projekt i Ecuador.

I januari hade vi en missionsfest där det bland annat bjöds på tacos och i oktober hade vi en liten höstmärnad. Vi har även gjort och sålt te-adventskalendrar. Allt som allt har vi under detta året samlat in 50 000 kr . Helt fantastiskt!!

Tack för allt ni offrar, skänker, handlar och på annat sätt bidrar med till missionsarbetet.

Ett stort TACK från oss!

Hälsningar Birgitta, Fredrik, Gull-Britt och Lena i missionskommittén

Gudstjänster och samlingar

December

Söndagen den 6

*Guds rike är nära, Ev Luk 21:25-36,
GT Mika 4:1-4, Ep Rom 15:4-7, Ps 85:9-14*

10.00 Webbgudstjänst
Harald Eidering
Sång: Elin Wikström och Stina Grahl

Söndagen den 13

*Bana väg för Herren, Ev Matt 11:2-11,
GT Jes 29:17-21, Ep 1 Kor 4:1-5, Ps 146:3-9*

10.00 Webbgudstjänst
Julens önskesånger med
Jenny Petré och Carl-Gustav Bjursell

Söndagen den 20

*Herrens moder, Ev Luk 1:46-55,
GT Jes 40:9-11, Ep Rom 10:4-8, Ps 145:8-13*

10.00 Webbgudstjänst
Christian Kastö
Sång: Birgitta Felle och Stig Arvidsson

Fredagen den 25, Juldagen

*Jesu födelse, Ev Luk 2:1-20, GT Jes 9:2-7,
Ep 1 Tim 3:16, Ps 72:1-7*

07.00 Julotta på webben
Gull-Britt Byhlin

Torsdagen den 31

17.00 Nyårsbön på webben
Åke och Marja Andersson

Januari

Söndagen den 3

*Guds hus, Ev Luk 2:42-52, GT 1 Sam 3:1-10,
Ep Heb 3:1-6, Ps 84:2-5*

10.00 Webbgudstjänst
Christian Kastö
Sång: Johanna Hansfeldt

Söndagen den 10

*Jesu Dop, Ev Matt 3:13-17, GT Jes 42:1-7,
Ep Apg 18:24-19:6, Ps 89:20-29*

10.00 Nattvardsgudstjänst på webben
Christian Kastö
Sång: Birgitta Felle

Söndagen den 17

10.00 Missionsgudstjänst på webben
”Till jordens yttersta gräns”
Gull-Britt Byhlin och Fredrik Englund
Sång: Birgitta Felle, Stig Arvidsson,
Ellinor och Mattias Andreasson

Söndagen den 24

*Jesus skapar tro, Ev Matt 8:5-13, GT 1 Kung
8:41-43, Ep Rom 1:16-17, Ps 36:6-10*

10.00 Webbgudstjänst
Christian Kastö
Sång: Ann-Britt Göransson

Söndagen den 31

*Nåd och tjänst, Ev Matt 20:1-16, GT Jer
9:23-24, Ep 1 Kor 1:1-3, Ps 25:4-11*

10.00 Webbgudstjänst
Christian Kastö
Sång: Anna Mållberg, Elin Johansson-
Mållberg med barn

Februari

Söndagen den 7

*Uppenbarelsens ljus, Ev Luk 2:22-40,
GT 1 Sam 1:21-28, Ep 1 Joh 1:5-7, Ps 138*

10.00 Nattvardsgudstjänst på webben
Cristian Kastö
Sång: Ellinor och Mattias Andreasson

Söndagen den 14

*Kärlekens väg, Ev Luk 18:31-43, GT Jes
52:13-15, Ep 1 Kor 13:1-13, Ps 86:5-11*

10.00 Webbgudstjänst
Harald Eidering
Sång: Stig Arvidsson

Söndagen den 21

*Prövningens stund, Ev Matt 4:1-11, GT 1 Mos
16:1-13, Ep Heb 4:14-16, Ps 31:2-6*

10.00 Webbgudstjänst
Christian Kastö
Sång: Birgit Hultgren

Gudstjänster och samlingar

Onsdagen den 24

Sebastian Staket i Borås. Ett BER arrangemang. *Se vidare kommande information.*

Söndagen den 28

*Den kämpande tron, Ev Matt 15:21-28,
GT 1 Mos 32:22-31, Ep 2 Kor 6:1-10, Ps 130*

10.00 Webbgudstjänst

Christian Kastö

Sång Birgitta Felle, Stig Arvidsson

Ellinor och Mattias Andreasson

Mars

Söndagen den 7

*Kampen mot ondskan, Ev Luk 11:14-26,
GT 1 Sam 17:40-50, Ep Ef 5:1-9, Ps 25:12-22*

10.00 Webbgudstjänst

Christian Kastö

Sång: Catarina Hernström Benjaminsson

***Vi i Myråskyrkan skall göra Jesus känd,
trodd, älskad och efterföljd.***

Torsdagar – jämn vecka 19.00 BÖN i hemmen

Vill du vara med, ta kontakt med
Gull-Britt Byhlin
0704-54 64 21

Tisdagar – ojämn vecka 18.00 Stickcafé

Cafét är tills vidare satt på PAUS

Onsdagar

10.00 Promenad och
fika för herrar

Torsdagar

10.00 Promenad och
fika för damer

På gång...

**Till Lördagen den
25 september 2021**
planeras en frukost-
samling.

Vi kommer då att få besök utav vår nya
regionala kyrkoledare Elin Alm.

Välkommen på barnkördag 27/3-21 kl 9.30- ca 11.30

Lördagen den 27/3-21 planerar vi att ha en barnkördag. Den riktar sig främst till barn i förskoleåldern och i lågstadiet. Vi träffas i kyrkan kl 9.30 och sjunger, leker och fikar ihop. Ca kl 11.30 är det slut.

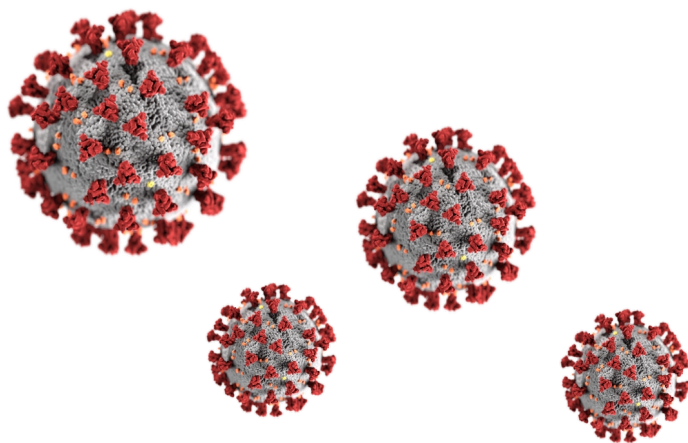
Vi kommer öva in några sånger som vi sedan sjunger på gudstjänsten dagen efter, söndagen den 28/3. Det är gratis att vara med men man måste anmäla sig i förväg, senast 21/3.

Anmälan görs till Birgitta Felle 0702.82 12 78

Välkommen!

Att vara ung under Corona-pandemin

Det är måndag den 16 mars och jag och min klass sitter i skolmatsalen på Bäckängsgymnasiet och äter lunch. Samtalet handlar om kommande fysikprov men snart går vi över till corona, ett ämne som skulle komma att påverka oss mer än vad vi då trodde. Diskussionen kommer in på ämnet skolstängning men vi enas ganska snabbt om att det kommer dröja länge tills det är aktuellt. Knappt ett dygn senare nås vi av beskedet att skolan stänger med omedelbar verkan och att undervisningen övergår till distans. Det vi då trodde skulle pågå i max en månad blev vår verklighet resten av terminen och därmed även resten av gymnasietiden.

Vi skrattar när vi tömmer skåpen och säger hejdå den eftermiddagen eftersom vi tänker att vi ändå snart kommer vara tillbaka igen och att de som säger att det kommer ta lång tid bara är överdrivet negativa.

Första veckan hemma var väldigt skön, att slippa pendla 30 minuter till skolan utan att istället få sova längre på morgonen. Under påsklovet började jag sakna klassen och skolan mer än vad jag trodde att jag skulle göra. Trots detta gick ändå tankarna till att allt det här snart skulle vara över och att vi skulle få komma tillbaka till skolan och vardagen snart igen. Men så blev det inte och sakta men säkert insåg jag det skulle dröja länge innan vi fick komma tillbaka. Månaderna gick och tillslut förstod jag att 17 mars blev den sista dagen i skolan.

Distansundervisning var någonting som varken vi eller våra lärare använt tidigare och undervisningen bedrevs med varierande resultat bedrevs under vårterminen. Att som lärare se till att klassen är vaken på lektionerna och tar till sig av undervisningen är en stor utmaning i sig men när alla sitter hemma blir den utmaningen ännu större. Även provskrivning blev en stor utmaning, både för lärarna att se till så ingen fuskade men även för oss

elever då allt helt plötsligt blev digitalt. Uträkningar i fysik och matematik skulle föras in i datorn och dubbla kameror riggas upp. All den här elektroniken och tekniska utrustningen kräver en stabil internet-uppkoppling vilket skapade stora problem för min del, framförallt då resten av familjen också i allt större utsträckning arbetade hemifrån.

Lektionerna bedrevs via videosamtal och många redovisningar och prov byttes ut till större inlämningar. Att kommunicera med lärare och klasskompisar när man inte träffas på riktigt utan bara ser dem som en av 30 små rutor på datorn satte stora krav på allas psyke. Vi gick från att vara en klass som träffades och umgicks hela dagarna med väldigt bra kontakt med lärarna till att nu sitta på varsitt håll och försöka få allt att gå ihop. Kontakten med lärarna var svår att bibehålla eftersom vi bara sågs i ett sammanhang där alla andra hörde allt som sades. De nationella proven ställdes in vilket gjorde att vi fick ett tillfälle mindre att visa vad vi kunde och lärarna var tvungna att ställa om sin planering. I slutet av trean på gymnasiet är det ofta väldigt mycket skolarbete och om man som jag gjorde läser naturvetenskapliga programmet är det inget undantag. Jag är väldigt tacksam för klassen jag gick i då vi var fem personer som hade studiecirkelar med varandra där vi i videosamtal arbetade tillsammans och stöttade varandra vilket behövdes då allt var kaotiskt. Att kunna dela det med andra människor i samma situation var ovärderligt för min del.

Vårterminen närmade sig sitt slut och sommaren och därmed studenten kom allt närmare. Att den inte skulle bli som vanligt var något som jag sedan länge hade förstått och accepterat. Frågan var nu bara hur annorlunda den skulle bli och om den överhuvudtaget skulle bli av. Det dröjde länge innan vi fick besked men till slut kom beskedet att vi trots allt skulle få en avslutning och ett utspring. Vi skulle få

ha med oss två anhöriga per person och en vecka innan avslutningen fick vi biljetter hem i brevlådan, biljetter som krävdes för att bli insläppt på området intill utspringet. För mig utan syskon var valet enkelt men det var värre för de i klassen som har flera syskon och även bonusföräldrar. Jag hade även förmånen att kunna ha en studentmottagning för vänner och familj men alla som jag ville ha med på min dag kunde inte närvara på grund av restriktioner för människor i riskgrupper. Den stora dagen kom och trots att den inte blev som det jag hade sett framför mig och längtat efter i många år blev det ändå en underbar dag tillsammans med nära och kära.

Under vårterminen var det många i min omgivning som fick beskedet att de blivit av med sina sommarjobb då det nu inte längre behövdes extra personal på grund av coronapandemin. Jag däremot skulle jobba på ett äldreboende och där behövdes det mer personal än någonsin så mitt jobb fanns kvar. Däremot fick jag under sommaren se hur corona påverkar människor som redan är sårbara. Det rådde besöksförbud under hela sommaren vilket gjorde att de boende blev mer isolerade än de tidigare varit vilket påverkade dem negativt rent psykiskt. . Inte heller vi anställda kunde visa samma omtanke gentemot de äldre på grund av corona eftersom vi var tvungna att ha visir under hela arbetspasset samt extra skyddsutrustning vid nära kontakt vilket gjorde att närheten blev lidande. Vissa av de boende förstod inte heller anledningen till alla restriktioner vilket gjorde det ännu jobbigare med ändrade rutiner.

Efter sommaren var det dags att gå vidare i livet så under vårterminen ägnades mycket tankar och energi åt att hitta någonting att syssla med. Även här påverkade corona mig väldigt mycket då mina ursprungliga planer för hösten blev inställda och jag var tvungen att hitta något annat att sysselsätta mig med. Tillslut hittade jag en folkhögskola (Hjälmaröds folkhögskola) med en utbildning (Äventyrscoach) som verkade intressant så dit skickade jag en ansökan. Under hela våren var det mycket frågetecken gällande utbildningens vara eller inte vara då det under våren bedrivits distansundervisning även här. Två veckor innan skolstarten blev jag uppringd av min klasslärare som informerade om att utbildningen skulle starta och att även internatet, där jag planerade att bo, skulle öppna. Jag fick även information om de speciella rutiner som skulle råda under hösten. Till exempel att vi i början ingen mat i matsalen utan bara i våra respektive hus för att träffa så få människor som möjligt. Allt eftersom veckorna på skolan gick och inget större utbrott bröt ut fick vi träffa fler och fler av människorna på skolan och i dagsläget äter vi både frukost och kvällsmat i matsalen tillsammans med de andra som bor på skolan.

Corona har påverkat mig väldigt mycket då min sista termin på gymnasiet och även livet efter gymnasiet blev väldigt annorlunda jämfört med hur jag hade tänkt mig. Jag skulle dock ändå säga att trots att det inte blev som jag trodde blev det väldigt bra och jag tror att det finns en mening med allt som hänt mig. Gud har en plan för våra liv och trots att vi inte alltid förstår den så går han vid vår sida och leder i våra liv.

Astrid Svedberg

Vad har hänt under hösten i

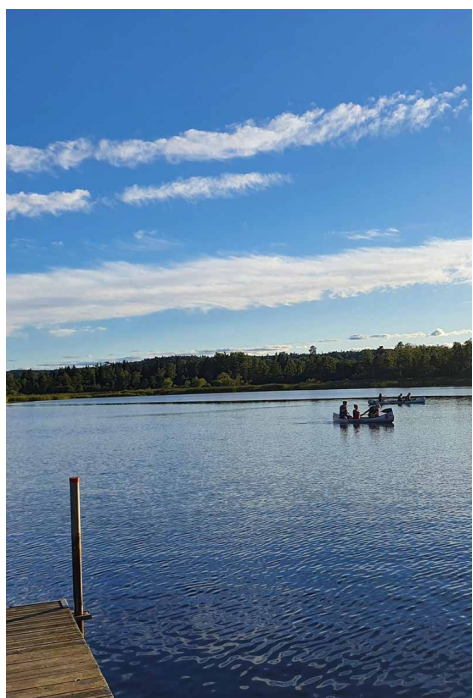
equmenia

BRÄMHULT

Innan terminen startade, så träffades vi ledare för att prata om hösten som kommer, vi hade en del frågor att gå igenom. Hur ska vi göra med de restriktioner som Corona medför? Hur behöver vi förändra oss? Vad måste vi tänka på? och så vidare. Vi fikade och vi hann även med att montera ihop ett av de två tält som vi köpte i våras. Som ni kan se så är det gott om utrymme i tältet.

På en av de första gångerna på spårarscout och scout tränade vi på paddling i Marsjön, några tränade också på hur det känns att välta med en kanot och hur man ska ta sig upp i den igen. Eftersom det var skönt väder, så badade även några av scouterna!

Uppe på Hyberg har vi våra tre vindskydd som vi nyttjar flitigt på både scout och spårarscout. Grillning är ett givet inslag när vi är där och det grillas korv, pinnbröd m m. På scouterna hade vi ett upp-lägg där vi patrullvis antingen lagade mat, lärde oss knopar eller lärde oss om kniv, yxa och såg, och mot slutet av varje samling serverades maten som den matlagande patrullen gjort till oss allihop. Detta var uppskattat och scouterna åt med god aptit.

Vår pastor Johanna hade till denna höst ordnat med ett andaktsmaterial till scout, som vi ledare har kunnat följa. Detta har varit väldigt bra, då andakterna varit knutna till vad programmet handlat om, så att man fått en helhet på hela scoutgången.

Hösten rullade på med innebandy och tonår. På innebandyplan hade vi många härliga duster...

På tonår bakade vi t ex bullar på kanelbullens dag

Vi hade även en tv-spelskväll då vi spelade Mario cart och guitar hero där ungdomarna levde sig in i duellerna.

En återkommande syssla på fredagskvällarna för tonåringarna var att spela kung på pingisbordet, utmana gärna tonåringarna på detta! Tonårskvällarna avslutas med en andakt där vi läser en text, lyssnar och sjunger lovsång och tänder ljus och ber.

Under hösten hann vi ledare med att ha en röjardag med övernattnings på Hyberg, och för att hålla ledarna igång så krävdes det fika

Lite senare serverades även pizza och kladdkaka, så hungriga var vi inte. Røjningen gick ut på att ta bort en del sly som växt upp samt att vi kapade och klöv

en hel del ved. Vi hittade även en gammal presenning från 1992,

så då var det ju tvunget att minnas tillbaka en stund på alla läger och hajker man deltagit på och man fick bli lite nostalgisk.

Vi har även hunnit med ett årsmöte (där några deltog via länk på nätet) med tillhörande fest. Detta år blev det pizza och glass på menyn. På årsmötet valdes följande personer att leda equmenia bräm-hult: Axel Felle, Alice Strömbom, Ellinor Andreasson, Niklas Svedberg, Per Jobrant och Mattias Andreasson. Det är glädjande att vi de två senaste åren har förnygrat styrelsen med nya krafter i Alice och Axel!

Glassklubben som består av ungdomar som går i årskurs 9 eller äldre har träffats några gånger, där man pratat om olika ämnen och så klart ätit glass. Johanna leder denna grupp och förhoppningsvis kan den leva vidare under hennes föräldraledighet och om restriktionerna gällande Corona förändras.

I skrivandets stund så har vi pausat glassklubben, tonår och innebandy, då vi följer alla de rekommendationer som kommer från equmenia, kommun och många fler. Vi har även fått ställa in årets luciatåg och gröttfesten.

Man kan tycka att det inte har hänt så mycket under hösten, men som ni sett så har det hunnits med en hel del saker i equmenia bräm-hult. Tack till alla ledare som gör det möjligt att bedriva den verksamhet som vi gör! Dock skulle vi behöva hjälp med ledare till tonår, då det är tunt där.

Som avslutning får vi be för de barn och ungdomar som inte mår bra av all den här sociala distanseringen som nu är. Vi får tro att det snart blir bättre, så vi kan träffas i vår kyrka igen, men fram till dess så får vi försöka hitta nya vägar fram till vårt mål:

Vi i Myråskyrkan skall göra Jesus känd, trodd, älskad och efterföljd.

I denna vision får vi fortsätta vårt arbete med att sprida budskapet om Jesus Kristus

Mattias Andreasson

Spårarscout

Förra terminens avslutning innebar också att ett flertal spårarscouter lämnade gruppen, då de blev för gamla. Det är aldrig lätt att veta hur många man blir vid en ny hösttermin, så programmet planerades som vanligt för en grupp på ca 8–12 barn och att jag skulle fortsätta leda gruppen med hjälp av ledarna för scouterna. Men höstterminen för spårarscout började med en grupp på blygsamma fem barn. Då det inte är så lätt att genomföra ett flertal av de planerade aktiviteterna, så bad jag barnen försöka locka med sig sina kompisar och det gav resultat!

Gruppens storlek utökades snabbt efter några kompismeddelanden och nu består gruppen av 12 barn! Samtidigt så utökade vi också med ytterligare en spårarscoutledare i Anna Mållberg, vilket är väldigt roligt!

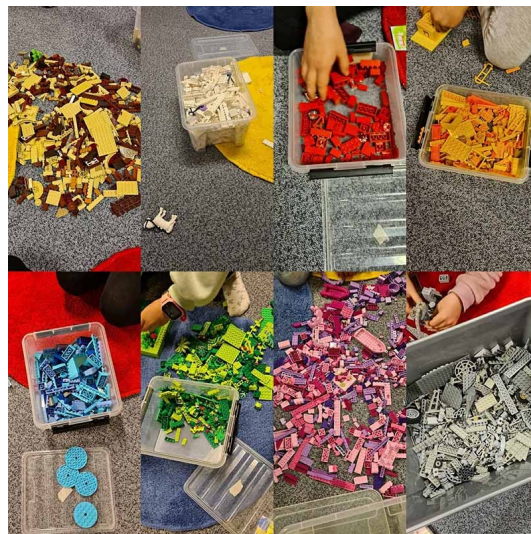
Gruppen är mycket trogen och vi har hunnit med en hel del aktiviteter. Det finns några stående aktiviteter, som bara måste ingå och det är att grilla pinnbröd när vi är på Hyberg och att leka Kalle kaos i hela kyrkan!

Något som också blivit poppis är att ena gången göra egna dockor, för att vid ett annat tillfälle använda sig av dem i en dockteater.

Vid ett av våra tillfällen, så plockades lego med till kyrkan och barnen fick varsin färg att bygga med. Det har hänt en hel del gällande färgerna, jämfört med när vi ledare själva var små :)

Barnen fick i uppgift att bygga varsin bil som sedan skulle användas i ett bilrally, där bilarna, som var fastbundna i varsina snören, skulle snurras in fortast möjligt över mållinjen! Det var kul att se hur kreativa barnen är!

Tyvärr ställer Corona till det lite för oss och vi får ställa in vissa aktiviteter, då vi annars skulle bli för många, men vi ställer än så länge inte in helt och hållet, utan vi tänker om och är väldigt glada för att vi kan fortsätta ses inom equmenia brämhult!

**Följ oss gärna på Instagram under
[@equmeniabramhult](https://www.instagram.com/equmeniabramhult)**

Ellinor Andreasson